

TRƯỜNG CA LA GI.

[Kính tặng Trần Thiện Hiệp]

La Gi rừng biển ngàn xanh.
Gió mùa nồm bắc thổi quanh bãi bờ.

Trăng vàng chắt ngát câu thơ.
Đêm yên ả để băng quơ tiếng cười.
Sóng xa xô dạt chân trời.
Về phương nhớ của một thời ban sơ.

Trường ca Quê Mẹ mộng mơ.
Ru Sông Dinh biếc lững lờ tràng giang.

1*.

Tháng giêng, sâm cát nở vàng.
Đồi xa cỏ cú đã tràn sắc non.
Quả rừng Thi Ngọt đang tròn.
Lộc xanh mơ những lối mòn về Dinh.

Biển xa như chợt lặng thinh.
Nghe dương liễu hát ru tình xa xưa.
Nhẹ mưa như thể không mưa.
Ngõ sương Hồ Núi pha vừa tiếng ngân.

Âm thầm núi đã vào xuân.
Một ngàn mai nở bâng khuâng trời chiều.
Hương đầy một cõi tịch liêu.
Ai người về phố bóng xiêu chân rừng.

Bỏ mùa đông lại sau lưng.
Ngày mang nắng mới sang mừng tuổi em.
Sắc rêu xanh những bậc thêm.
Càng thương lưng mẹ càng thêm tháng ngày.

Bầy chim én lại về đây.
Hạt trăm năm cũ nở đầy màu xuân.

2*

Tháng hai, động tố lại gần.
Hạt mai già rụng đầy sân rêu vàng.
Bãi dài bắc vẫn mênh mang.
Bầy chim di rét nối hàng về xa.

Trời trong chẳng bóng mây qua.
Đất đai chờ hạt mưa sa vào mùa.
Bên đìa vẫn tím hoa mua.
Dậu bờ vẫn lá dang chua xanh màu.
Người về hát trước nương rau.
Nghe trong lau lách sắc màu mùa vui.

Sông Dinh trầm mặc về xuôi.
Bến Tân Long tiễn đưa người câu khơi.
Bãi bờ sóng vỗ muôn đời.

Làng hoa Tân Lý ru lời Bình An.
Ru qua biển bạc rừng vàng.
Ru con mú kẽm vào khoang thuyền đầy.
Ru con mực ống như say.
Ánh đèn phốt nổi lắt lay chân trời.

Và ai gõ nhịp đêm trôi.
Khúc tình ca cũ chơi với nỗi niềm.
Lời nào cho những cánh chim.
Lời nào vào cõi im lìm núi xa.

3*.

Cuối trời mây lững lơ qua.
Nồm đưa con bác thảng ba xa ngàn.
Con chim tu hú gọi đàn.
Nương dừa rẫy bắp bàng hoàng đợi mưa.

Khói chiều vương khóm lau thưa.
Thanh trà tròn quả đong đưa bên rừng.
Trái mây hồng ửng triền bưng.
Dăm con bói cá như ngừng cánh bay.

Có ai trả lúa trăm ngày.
Hạt Ba Thặng ủ mộng đầy non xa.
Nước ngầm dưới bóng mùa hoa.
Nước tràn Láng Đá nước qua đồng chiều.

Rễ rừng hạt đất chặt chiu .
Bao nhiêu giọt nước bấy nhiêu mùa vàng.

Mặt hồ Núi Đất mênh mang.
Lặng thình soi bóng mây ngàn băng khuâng.

4*

Tháng tư về Ngảnh Tam Tân.
Một vòng cung biển Hàm Tân nối dài.
Đồi sầm động cát chia hai.
Dinh Thầy tĩnh lặng, Xóm Chài xôn xao.

Gió qua Khe Đước Vườn Đào.
Cho lan hồ điệp chạm vào hương đêm.
Trắng vàng soi Mỏm Đá Chim.
Lung linh những sợi tơ mềm liễu dương.
Sóng tung nước trắng như sương.
Khẽ rơi trên gộp đá vương rong dài.
Một vùng như thể Thiên Thai.
Khách du thoát tục lòng hoài cố nhân.

Nhớ ai mang đến mùa xuân.
Đêm hồng ánh đuốc thanh tân cõi bờ.
Ấm nồng giấc ngủ em thơ.
Tự do hạnh phúc ước mơ muôn đời.
Người tù Côn Đảo xa xôi .
Về đây nghe biển vọng lời nước non.

Khe Sâu chảy xiết đá mòn.
Đài Ngô Đức Tốn vẫn còn dấu xưa.
Đồi Mai Đỏ Ngọn nắng mưa.
Người về an dưỡng giữa mùa hương quê.

5*.

Cỏ non xanh mượt bốn bề.
Tháng năm giục cánh cò về Bưng Ngang.
Lối Dinh không động hoa vàng.
Mưa nồm rơi nhẹ lá bàng cuối truông.

Bên kia hồn của hồi chuông.
Nghe rừng Thầy Thím thoáng buồn xa xăm.
Bể dâu tàn cuộc trăm năm.
Nhà thơ Ngu Í chỗ nằm còn đây.

Thực hư lắng xuống tháng ngày.
Khuyết tròn trăng một cõi này mộng mơ.
Sóng xô cát mặn vô bờ.
Bãi gom Nước Ngọt, bến chờ Nước Trong.

Về đây một giếng Nguồn Chung.
Quê hương rừng biển mặn nồng xưa sau.

6*.

*

Sông Dinh, tháng sáu, trôi mau.
Hạ tàn rừng cũ thu vào xanh thêm.
Đôi bờ xanh biếc êm đềm.
Vòng qua Châu Thủy những đêm trăng vàng.
Khóm lau trắng buổi thu sang.
Hoa bàng lẳng tím bên ngàn rơi rơi.
Nắng mai ánh nước xanh trời.
Khói chiều vương túp lá tời mộng mơ.

Sương khuya bảng lảng như tơ.
Ru hồn rừng núi trông hồ về xuôi.
Ru đời qua những buồn vui.
Những tình xanh, những ngậm ngùi chia ly.

Lũ tràn đập Đá Dựng đĩ.
Dòng soi trúc biếc, bóng phi lao dài.
Ven nà xanh liếp rau khoai.
Lối mòn qua những vườn mai xóm dừa.

**

Con đò nào bến sông xưa.
Một chiều Tân Lý mẹ đưa ta về.
Sông bồi vòng một cung quê.
Một bờ phố thị theo đê cát vàng.

Cầu cong thay chuyển đò ngang.
Nối Chợ Cá Biển với Làng Hoa xưa.
Một bờ mờ ảo đêm mưa.
Long lanh bóng đước, đong đưa lửa chài.
Bắc mùa thổi lạnh giêng hai.
Thuyền câu đậu Xóm Lưới dài Tân Long.

Suối nguồn về hạp Biển Đông.
Hòn Bà mãi nhớ Núi Ông bên trời.
Cửa sông khi lở khi bồi.
Dòng Dinh vẫn chảy muôn đời trong ta.

*

Những chiều tháng bảy mưa sa.
Đôi hàng dương liễu la đà bến sông.
Những mai biển rất mênh mông.
Một loài chim biển chợt, không hẹn, về.

.

Những khuya trắng sáng đường quê.
Tiếng chuông ngân giữa bốn bề lặng im.
Trăng ru thuyền ngủ bờ đêm.
Sóng ru nhà phố lim dim giấc đời.
Sông Dinh ru nước về khơi.
Thời gian ru cát bụi đời băng khuâng.

**

Một ngày về lại Hàm Tân.
Ta như khách lạ tần ngần phút giây.
Ngõ ngàng phố cát đổi thay.
Tìm trong mây nổi bóng ngày xưa xa.

.

Qua Cầu Đúc, nhớ Làng Hoa.
Mái xưa tiếng võng ru ta bao ngày.
Đâu rồi bến nước Sáu Say.
Đâu Chợ Cá Biển đò đầy Tân Long.

.

Lối xưa cát lún bụi lông.
Nay đường phố thị ngang Đồng Cô Ly.
Thuyền về Kè Cảng La Gi.
Tìm đâu Bãi Đước xanh rì Xóm Cầu.

.

Khuất xa bao góc phố sâu.

Hàng rong quán cóc Đèn Dầu hắt hiu.
Mái tranh vách lá xiêu xiêu.
Đã vào cổ tích đã nhiều nắng mưa.

Giờ đây Thị Xã sang mùa.
Nắng lên Phố Mới hoa đùa thôn xưa.

8*

Người về Xóm Học đã thưa.
Những trang vở khép vào xưa cũ dần.
Hàng dương liễu đứng băng khuâng.
Khung trời thánng tám mưa ngàn ngại bay.

Bước chân gõ guốc phố này.
Áo em trắng những thánng ngày thư sinh.
Sân trường giờ lại vắng thính.
Thêm ngoài lớp học rêu in sắc chiều.

Thuyền xa, bờ chợt cô liêu.
Đàn chim bay khuất, quạnh hiu núi đồi.
Nghỉ hè, em lại xa xôi.
Mình ta giữa cõi muôn lời cổ thi.

Lá thu xanh gọi ngày đi.
Ngoài ô cửa lớp mùa thi qua rồi.
Đường về Xóm Học chia đôi.
Vắng em bụi phủ chỗ ngồi lặng yên.

Những chiều ru gió sau hiên.
Tưởng em ngồi học một miền quê xa.

Mong ngày hạ trắng mau qua.
Em về bước nhỏ lối hoa mộng này.

9*

*

Tự trường tháng chín về đây.
Hồn nhiên áo trắng hàng cây sân trường.
Tân An đón gió ngàn phương,
Một đồi nắng, một đồi hương đất trời.

Một đồi cao trước biển khơi,
Một đồi xanh, giữa muôn nơi xanh màu.
Xanh non, Núi Nhọn Mây Tào.
Sông Dinh xanh, nước đổ vào biển xanh.
Xanh bờ, dương liễu cuối gành.
Xanh vườn, xanh ruộng, rừng xanh bạt ngàn.

Những đường liên tỉnh qua ngang.
Nối khu Hành Chánh với làng thôn xa.
Vườn cây ẩn hiện xóm nhà.
Quanh năm khí hậu ôn hoà đất quê.

**

Xuân sang mai nở bốn bề.
Thu mưa, hạ nắng, đông se lạnh trời.
Mưa, vào ruộng rẫy nương đồi.
Nắng, làm mỹ nghệ, mộc phơi, đủ nghề.

Tình quê hương níu dân về,
Bên nguồn xưa vọng lời thề nước non.
Sâu trong nỗi mất và còn,

Giọt hồng máu thấm trong hồn đất đai.

Sóng xanh vỗ mộng bãi dài.
Rừng thiêng ôm giấc hình hài anh em.
Mẹ ngồi ru bóng trắng đêm.
Đồng quê bông lúa ru mềm Suối Sâu.

10*.

*

Thôi xin giữ lại mộng đầu.
Dù bao mưa nắng đã nhàu đôi vai.
Với yêu thương một dòng đầy.
Một mùa tuổi nhỏ tháng ngày lênh đênh.

Về xe dốc đổ chênh vênh.
Dưới xa biển biếc hai bên rừng già.
Mênh mông xanh một Hòn Bà.
Mờ trong chiều xuống núi Tà Cú xanh.
Vườn ai sợi khói mong manh.
Hiu hiu bắc biển thổi quanh phố phường.

Ta đi kiếm sống tha phương.
Hành trang sách vở gió sương đầy hồn.
Ta về lòng dạ héo hon.
Một hàng phượng đứng dài con đường chiều.

**

Về nơi Đồi Gió quanh hiu,
Đất xưa quê Mẹ ít nhiều băng khuâng.

Suối trôi trong dáng ngại ngần.
Người đi để nhớ đôi lần trong mơ.

Bãi hoang với cát lưng bờ.
Dấu chân chim đã mịt mờ lối xưa.
Một đời ta những nắng mưa.
Lời ca dao cũ đong đưa phố sầu.

Ta về ngả nón qua cầu.
Nhớ trang thư cũ những câu tạ từ.
Có gì đâu một mùa thu.
Ngày thơ ấu đó cũng mù xa thôi.

Giờ ta Xóm Nhỏ bồi hồi,
nghe hoàng hôn rụng cuối trời lặng thinh.

11*.

*

Một vùng Xóm Rẫy, Hoà Minh.
Tháng mười một, nắng lung linh sông Kiều.
Nắng hoa làm nhớ bao điều.
Buồn vui bên mẹ những chiều tuổi xanh.

Liệt lợ thêm chút ớt hành.
Tô canh phơn phớt ngon lành, Mẹ ơi.
Nắng mưa dầu dãi một đời.
Xa xưa nhịp võng à ơi ru buồn.

Dù nghèo cũng thể quê hương.

Vàng son cũng chỉ một phương đất người.
Tháng ngày cứ mãi miết trôi.
Ầu ơ, tiếng Mẹ ru đời quanh hiu.

**

Mẹ ngồi đưa tiếng võng chiều.
Ru Thầy nơi chốn tịch liêu không về.
Hoa cau rụng trắng đường quê.
Dấu giày cỏ lấp bốn bề lặng yên.

Mẹ ngồi ru bóng trăng nghiêng.
Gió đưa mây khuất qua miền núi non.
Từng mùa cây sứ hoa thơm.
Từng mùa mong ngóng đứa con xa mờ.
Một mình, Mẹ vẫn ầu ơ.
Lời ru lẫn giữa sương mờ tịch liêu.

Lời ru ru lạnh bóng chiều.
Mấy hàng lau trắng chợt hiu hắt buồn.
Tháp cao vừa rụng tiếng chuông.
Con sông xa lắt rời nguồn về xuôi.

Lời ru ru đến ngậm ngùi.
Tưởng hồn cát bụi ngủ vùi trăm năm.
Mit mừng rừng núi xa xăm.
Tiếng hoa buồn rụng lặng câm phố dài .

Đạp rừng tìm một nhánh mai.
Giữa Mây Tào ngộ như ngoài nhân gian.
Dưới cây bao lớp lá vàng.
Lẩn trong khe đá muôn ngàn sắc xuân.

Hoang vu thêm nỗi xa gần.
Trăm năm cũng chỉ một lần một thôi.
Đem thanh xuân hiến cho đời.
Mê say sông nước một trời thơ trắng.

Lên đây quên nhớ đôi đấng.
Trán ưu tư để vết hằn ngày mai.
Núi mây nhìn xuống sông dài.
Tưởng đâu cây cỏ hình hài phân thân.

Với đời mơ ước xanh dần.
Với ta năm tháng lặn khân trong mùa.
Cuối rừng thoáng bóng hoa mua,
trên non mai nở vàng đưa xuân về.

Bao mùa gõ guốc đêm mê.
Bao mùa bụi phủ bốn bề non yên.
Lộc xanh trẩy hội mọi miền.
Và bầy én nhỏ về nghiêng cánh gần.

Tàn đông cây cỏ thanh tân.
Cuối năm ngồi nghỉ dưới chân một ngày.
Dốc dài cát bụi còn bay.
Một đời ta ngộ như đầy chiêm bao.

Cõi kia, trước đã ai vào.
Chỗ này, sau nữa ai chào đón ai?
Hoa ngàn tự nở rồi phai.
Hương trời thắm ủ hạt mai sang mầm.

Tóc tơ đời chỉ trăm năm.
Đĩa mùa gỗ nhịp giữa âm dương này.
Chưa đêm đã đợi ánh ngày.
Ngó sen biếc giữa bùn lầy cõi ta.

Khói sương đầy tóc mẹ già.
Giọt mồ hôi thấm vườn cà nường rau.
Đất quê cắt rốn chôn nhau.
Tình muôn năm cũ gửi vào hồn quê.

Yêu nhau xin vẹn lời thề.
Nụ hồng, người tặng người về tương lai.

La Gi, 1972

ĐOÀN THUẬN.